

מבצע למסרה (שעורים בהתנחלות)

והנה בש-
בוע זה, בע-
רב ט' באב
ממש, נת-
גלגל ובא ליר-
דלו — איד
וע"י מי? —

אל תשאלו, כישום שלא אגיד לכם!
הדו"ח של הועד הארצי לקרן היסוד
לשנת תרפ"ג, שעדיין לא יצא בקהל
ונמסר רק לצנועים וליודעי ח"ן ככ"ר
ני...

כדרכי בקדש, דרפדתי בדו"ח
הכפוי ועיינתי קצת ברשימת ההר
צאות ומיד עמד לנגד עיני הסד
כום 319 ל"מ, שהוציא הועד הארצי
בשנת תרפ"ג להדפסת הדו"ח ראשי
תקדי וחבינותי קצת מפני כיה אינם
ממהרים להפיץ את הדו"ח דהשתא,
שעלה מסתמא אף הוא בסכום דמיני-
בר...

ואולם אין זה טענינו הפעם.
העיקר מה שהפצתי לספר לכם בזה
הוא בדבר רשימת התורמים וביחוד
רשימת הסבויים שלא נפרעו.
הנתלת קהן היסוד פורסמה בזמן הא-
הרון רשימת המנדבים מעשר לירות
ומעלה, ואני אפרסם בזה רשימת
התורמים שנרכו ולא י"ש ל"ו
לא מעשר לירות אלא מעשרים לירות
ז"מ ש"ש ו"ם לירות ומעלה, ובדרך

הלקקנים, שהם נוטלים רק את הצמור
קים מעל זולתי-שבת כן אטול גם אני
רק את ה"צמקנים" מרשימת התור-
מים שלא שלמו את נדרם.
ובנדול הח"י, כלומר ברבנים הגי-
דולים שלנו:
הרב פישמן, ל"א שלם 25
ל"מ,
הרב ברלין, ל"א שלם 25
ל"מ,
רבי בנימין לא נשאר חייב
ב"ל"ו, פשוט מפני שלא תרם וכי-
כל הרשימה כאן דבר שמייה...
ועכשיו הד"רים והפרופיסורים:
ה"ר פוררנ מהמכללה — נ"ח
ר"ק 62 ל"מ
ה"ר רויפנברג — ל"א שלם
15 ל"מ
ה"ר טורנובסקי מהללויד הא"י,
נ"ח 20,400 ל"מ
מר אגרונסקי — נשאר חייב
10 ל"מ
(על הסכום האחרון תבוא
מסתמא, "הכחשה")
זוהי הרשימה ה"ר"א ש"ו נה
והמשך יבוא א"ה, בשעורי הבעל"ט.
המי:
מר קיד א"ר נ"ט, פועל
אצל פיקובסקי, משלם בכל שנה —
4 ל"מ ובעלו משלם רק החצי בע-
רד, שהר מר ארנס הוא גוי מבטן ומ-
לדה, שאינו יודע "לכמות" וכשמו כן
הוא, ו"ה"ו"ד"י שלנו יוצא
ידי הובמו במחצית הסכום.

והלא זוכרים אתם בודאי את
המעשה הידוע באותו יהודי שקרן
שהור פעם לעיירתו מאודיסה וספר
בקהל כי החזן של בית הכנסת הגדול
באודיסה הרויה עשרת אלפים ריבל
בימים נוראים, מסתמא לא האמינו
לדבריו עד שבא יהודי אחד מי"שם ופנו
אליו לשאל מאתו לדעת דבר אמת.
— אמנם כן — ענה היהודי ח"ש-
ני — זהו איתו המעשה אבל קצת
אחרת... זה לא היה החזן מבית הכנסת
כי אם ברודסקי, ולא בימים נוראים
אלא במסחר הסוכר, ולא הרויה אלא
הפסיד ולא עשרת אלפים כי אם כאה
אלף רובל...
כדבר הזה ממש קרה גם ל"זכ"י
רוני, כביכול, שספר ב"דבר" מעשים
נוראים של גולניס-יהודים ע"א הבר"ר
גם שבז"י, רחמנא ליצלן: זהו אותו
מעשה אבל קצת אחרת...
אמנם שמואל גרופר מלא את
סלו ענבים אבל לא מכרם שכנו אלא
מ"כ"ר"ו; אמנם היו הכאות וכי-
טירות לחי, אבל לא האכרים הכו את
חשומרים אלא להיפך: המתחיל
במצוה היו השומרים העברים שהכו
את גרופר ואת החלוץ נישטר: אמנם
היתה מלשינות, אבל לא על השומרים
אלא על בני האכרים שיש להם "מזר-
זות וקמיעות".... אמנם השומר ידוע
בשם יפה אבל מעשו אינם יפים...
וכל המכתבים והידועות בכתב ובע"פ
יוביחו!
כנראה, שיש חשק לפועלים לעי-

שות מעשה "פתח תקוה" חדש ולא
מיצאו כאן את המקום, וכל זה אהר
כל המפלגות שהיו להם בזמן האחר
לארץ כל החזית וע"כ נתניסו כולנו
כנגד הבורגנים הזכרונים ימ"ש...
ומסתמא קראתם את הדו"ח שי
עתון הפועלים על מעשי "הסיוע",
שקדם ורואים אנו כי מכוני הכוללני-
"ההדור הישן והרקוב", שרובם מת
בלא תכריכים מי"ש, לא עשו במישן
50 שנות קיומם בארץ, מה שהספיק
"כוכה הפועלים" לעשות כמשך שנו
וחצי!... אמנם כן, הפועלים הם בשו
ודט ואין צדיק שלא יהטא בעולנו
וכמו שאמר בצדק מר קפלן מת"א
ואפילו ההגדרה ה"פ"ר"ו"ת לא
היתה נקייה מהטאים אבל למע
השם! אל יכריזו הפועלים שהו
כ"ל"א כ"ר"ה ש"מ"ם
וביחוד זועף מר י"ס"ו"ק
והקדיש מאמר ראשי שלם בגליון ל"ו
של ה"פועל הצעיר" לכבוד "התאחדון
אכרי א"י" שהעיוז להביע את הסב
מתם על מסקנותיה של ועדת הכוכ
נות נגד הקבוצות, מילא, לא אמס
לכם את כל הקומפלימנטים שמחל
להם מר י"ס"ו"ק — סוכ
מי"ש! — שאינו יכול להתבויי
באיצר היל"ים העשיר שלו אפילו כפ
הנשים התנדרות אשר בשוק כאה
שערים...
נתעיקר, שהדמוגיה תולכת זכ
הקדמת ב"ה בכחנה ה"בורגנים-הי
מאליים" שלנו, כלומר ב"פועל הצעיר
והוא בה, כ, דמוגיותו פוסק הלב

ואוכר שם: "אנשי פ"ת ורחובות
הם בודאי יותר עשירים כיום מאשר
אנשי דגניה ונהלל אבל חצי יר
ניו"ת יותר עשירה ע"י נהלל וע"י
דגניה מאשר ע"י רחובות ופ"ת", ושר
אל"ר עזמות כאת מר י"ס"ו"ק: על
מה יעשה דיסקונטו בבנק הפועלים,
שהוא מנהלה — על פרדסי פ"ת יר
ח"בות או על ה"צ"ו"ני"ת — של
דגניה ועין הרוד, שהיא מצפה ומחכה
וזקוקה לתקציבים — וגם לעזרת חסר
ישובת הישנות? ...
* * *
ועכשיו, רבותי, רוצים אתם מס-
תמא לדעת כי זכה בגורל הגדול
של "הלואה והסכנו"? — וע"כ אע-
שה עמכם כמו שעשה פעם שמש של
מוכר גורלות, שבא בחצות ליל ודפק
על חלונו של יהודי בעל בית אשר
קנה שטר-גורל וז"כה, כטובן, לזכיה
הגדולה.
— ר' מיכל, קום!
הלו נתעורר משנתו המתוקה וכי-
הלום הזכיה שלו ושאל כתוך שנה:
— מ—ה—ה?
— ר' מיכל! — קרא השמש —
באתי להודיעך כי אתה ל"א זכית
בגורל! ...
וגם אני יכול לבשר לכם בשורה
זו שכודיעים ע"י גוי, כי ל"א זכ"י
תי בגורל ובמרוכני — הלואי שאש
קר! — שגם אתם, תלמידי ותלמי-
דותי, ל"א זכיתם הפעם לא בגורל הג-
דול ולא בגורל הקטן, ראשית מפני
שמחצית המספרים שזכו הם למעלה

מעשרת אלפים שלא נמכרו וחזרו לקר
פה, והשנית — וזהו העיקר! —
מחמת שראיתי בקהל הרבה גויים,
ולחם יש כול של גוי, ולא לחנם קפץ
אחד מהם, ערבי קצר קומת ותרבוש
אדום לראשו, שאהז גליון ניר בידו
לקק ורשם בעפרונו: "אל פרימו
ענדי!" (אני זכיתי בגורל הגדול!)
— ואם אומרים לך: "גוי נתעשר—
אשר! ..."
והאמת נתנה להגיד, שמיצדי
עשיתי כל מה דאפשר ודלא-אפשר
והישרדותי בכל כחי לזכות בגורל,
דהיינו: הסחתי את דעתי מ"ה-
מ"פ"ר"ש"ל"י לפני בואי להגדרה,
והרי ידוע הוא כי כל הדברים הטובים
כגון משיח וזכיה בגורל באים בהיסח
הדעת, כלומר: מציאה, ומכש"ב
מציאה כ"ש"ר"ה כהגדרה של הל"ר
אה והסכנו!

לא הועילו הפעם!
ואולם, המענין בכל הדבר הזה,
או כמו שאומרים "המסמרה" של הענין
הזה היה — ה"ק"ה"ל בעצמו, קהל
כזה שא"א זוכים לראות לא באספות
ילא בהרצאות, לא בהזיונות ולא בא"ר-
פירות, קהל שנמשך אחרי הגורל העור
כזוכים אלה, להבדיל, שהם נמשכים
לענת-דבש קטנה...
בשורה ראשונה, ב"מזדה" על יד
ה"קרפ"י, ישבו בני דודנו בתרבושיהם
האדומים ובפניהם השזופים והכרת-
דהיינו: הסחתי את דעתי מ"ה-
מ"פ"ר"ש"ל"י לפני בואי להגדרה,
והרי ידוע הוא כי כל הדברים הטובים
כגון משיח וזכיה בגורל באים בהיסח
הדעת, כלומר: מציאה, ומכש"ב
מציאה כ"ש"ר"ה כהגדרה של הל"ר
אה והסכנו!
ולא עוד אלא, שנבחרתי מיטעם
הקהל וישבתי במותם טובי העיר לעיר
לא ולעילא, הרב ממשרד הרבנית ל"י
כויני, ובן הרב מועד העיר ל"שמאל",
הן וכלנו הזענו יפה כמו בבי"טותא-
להבדיל, ודומים היינו באותה שעה
לנבאים היושבים מסביב לקערת בע"ר
רב יום הכפורים...
והעיקר, שהתפללתי תפלה זכה
לפני ההגדרה בעדכם, תלמידי היקר
כיום, לקיים מה שנאמר: המתפלל בעד
חברו ה"ו"א נהנה תחילה, ודא
עקאי שגל התפלגות וחתחבולית-האלו

בפעם נשמע בקול צעקות: "בפ"ל
ר"ב!" (למכריו, כנהוג באספות). —
"שו אל נוכרא?" (איה מספר!)
ואם לא זכינו לראות את הכהן
הגדול הנמצא כעת בחו"ל, הרי נמצא
כאן הכהן הקטן, מגדל כהן, כ"א"ד"י
ס"ו; בשעתו והסביר לקהל את סוד
הגלגלים והמזכנא, מעשה ידיו להתפ-
אר, ארבעה גלגלים תחתונים הסוככים
על הציר הדרומי והם מסבכים ארבעה
לגלים עליונים על הציר הצפוני, ודא"י
נו בפעל ממש כי גלגל הוא ההזר
בעולם ולא רק גלגל אחד כי אם עמ"ד
נה גלגלים, וכל העינים למושות וקר"ר
עות ביחוד אל הגלגל האחרון שהוא
מאחר בכונת, כדי להוציא את הנש
מה כהקהל המחכה בכליון עינים ממש
לדעת את המספר האחרון, לשכט או
לחסר.
ובשעה שראיתי את הקהל העיר
מד ומצפה למספר האחרון, השבתי
שלו חלכו כל ישראל ל"ש"י"ח
כשם שהם מצפים למספר הזה —
היה בא מכבר! ...
היוצא לנו מזה, שבני דודנו יל-
מדו מסתמא מאתנו גם את ה"קוני"ג
הזה, וכתלמידים הרוצים יעברו על
רבם, ובקרוב בימינו נזכה גם להג-
לות שלהם, ואח"כ, ירוצו אליהם והם
יצאו ברבוש גדול, כנהוג...
* * *
ותלמידי הלץ מהעיר העתיקה
מסר לי זה עכשיו את דרשתו של
הדרשן השוטה בשבת חזון ב"גמילות